STEM DIN HARPE!

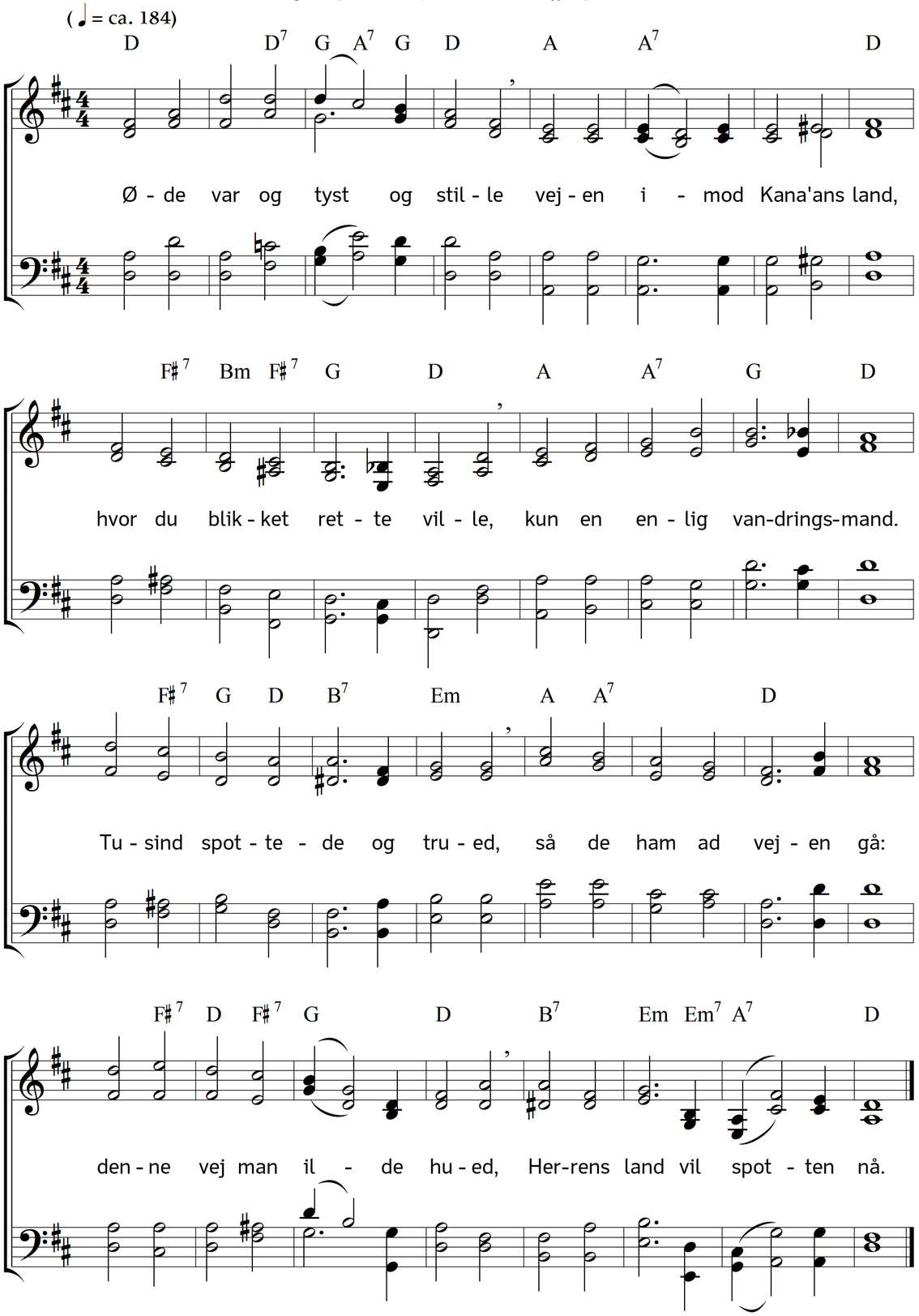

2. Zions børn, de må vel mindes
deres stad i hver en stund;
men til Babels strand de bindes,
hjemad flyver sukket kun.
Tavs på sørgepilen hænger
deres harpe, ingen kan
Herrens pris nu synge længer,
hjemløs, i sin fjendes land.

3. Og når ord da stundom løde
om Gud Herrens tempelhjem,
bøjes hovedet, der brøde
sukke, tårer, klager frem;
hedenskabet hused hjemme
i den dyre helligdom,
indtil dog Vorherres stemme
lød, og frelsens budskab kom.

4. Da fra bjerget monne gange
fredens bud i dalen ned,
kære budskab! Hjemmets sange
lyde nu i sukkets sted;
midt i ørknen livet dages,
vejen bliver alfarvej,
den ved bønner kærligt drages,
som til rejsen sagde nej.

5. Ja, Vorherre gav os våben,
hjalp os med sit stærke bud;
banen brod han, vej blev åben,
og fra Babel drog vi ud;
længe har han hårdt os prøvet,
sorgens tid var lang og tung,
nu barmhjertighed han øved,
tag da harpen ned og sjung!

6. Gud, min Skaber og Opholder
og min Frelser mild og god,
fromt jeg mine hænder folder,
beder ydmygt ved din fod.
Jeg din kærlighed vil prise,
følge glad dit milde bud,
vil min tro i gerning vise
ved at gå din vej, o Gud!

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Oversættelse: Chr. B. Grev Reventlow. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/1467/